

De juiste vertaling van Romeinen 1:4

Romeinen 1:4

De weergave van Romeinen 1:4 verschilt nogal in de Nederlandse Bijbelvertalingen. Het meest in het oog lopende verschil betreft het antwoord op de vraag over welke opstanding, of liever gezegd: over de opstanding van wie Paulus hier schrijft. Hier volgen de respectievelijke vertalingen; het gedeelte waarom het speciaal gaat, is gecursiveerd:

SV

Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, *uit de opstanding der doden*) namelijk Jezus Christus, onzen Heere.

HSV

Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, *door Zijn opstanding uit de doden*, namelijk Jezus Christus, onze Heere.

NBG'51

naar de geest der heiligheid *door zijn opstanding uit de doden* verklaard Gods Zoon te zijn in kracht, Jezus Christus, onze Here.

Willibrordvertaling

en die naar de heilige Geest is aangewezen als Zoon van God in kracht, *door zijn opstanding uit de doden*, Jezus Christus onze Heer.

Groot Nieuws Bijbel

maar die in het licht van de heilige Geest tot triomferende Zoon van God bestemd bleek te zijn *door zijn opstanding uit de dood*: Jezus Christus, onze Heer.

NBV

aangewezen als Zoon van God en door de heilige Geest bekleed met macht *toen hij*, Jezus Christus, onze Heer, *opstond uit de dood*.

4e druk Voorhoeve

die verklaard is als Gods Zoon in kracht, naar [de] Geest der heiligheid, *door [de] opstanding van [de] doden* (voetnoot: eig. 'door dodenopstanding'), Jezus Christus, onze Heer.

5e druk Voorhoeve (Telos)

die verklaard is als Gods Zoon in kracht naar [de] Geest van [de] heiligheid, *door dodenopstanding*.

Naardense Bijbel

naar de Geest der heiliging de aangestelde Zoon van God in kracht *vanuit de opstanding van de doden*: Jezus Christus onze Heer.

De opstanding van wie precies?

Het antwoord op de vraag over de opstanding van wie Paulus schrijft, wordt in deze vertalingen niet eenduidig beantwoord. Wil Paulus benadrukken dat van Christus onomstotelijk is komen vast te staan dat Hij Gods Zoon was doordat *Hij* uit de doden opstond? Of zegt de apostel dat Christus' zoonschap van God is komen vast te staan doordat er juist *anderen*, niet genoemde doden dus (mogelijk inclusief Christus Zelf), opstonden? In het Grieks staat *ex anastaseos nekroon*, wat letterlijk betekent 'uit/op grond van opstanding van doden'.

De vertalingen die dit letterlijk zo weergeven, zijn in de minderheid: het zijn alleen de SV, de beide Voorhoeve-vertalingen en de Naardense Bijbel. De combinatie *anastasis nekroon* ('opstanding van [de] doden') komt bijv. voor in Handelingen 17:32; 23:6; 1 Korintiërs 15:12,13,21; in vers 42 en Matteüs 22:31 met lidwoord. In die gedeelten gaat het over de opstanding van (de) doden in het algemeen.

De andere vertalingen (NBG '51, HSV, Willibrord-vertaling, Groot Nieuws Vertaling en NBV) suggereren dat het in Romeinen 1:4 niet om de opstanding van niet nader gespecificeerde doden gaat, maar om de opstanding van Christus Zelf uit de doden. 'Uit de doden' betekent 'van tussen de doden uit'. Er blijven dus mensen dood, terwijl er iemand anders opstaat.

Als deze laatste vertalingen gelijk hadden, dan had er in het Grieks moeten staan: *ex anastaseoos ek nekroon*, zoals op veel plaatsen waar het beslist gaat over Christus' opstanding (zie bijv. Hand. 4:2). Vergelijk ook de woordgroep 'doen opstaan uit de doden' (Gr. *anhistèmi ek nekroon*) in Handelingen 13:34; 17:31, en 'opstaan uit de doden' (Gr. *anistamai ek nekroon*) in o.a. Marcus 9:9-10; 12:25; Lucas 16:31;

Handelingen 10:41; 17:3. Christus' zoonschap van God is niet pas bij Zijn eigen opstanding komen vast te staan, *maar al tijdens Zijn leven*, doordat Hij anderen die gestorven waren, liet opstaan! Dit klopt precies met Johannes 5:21, waar de Heer Jezus zegt: '*Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil*'.

Oude Sporen 2012

